

DEUTSCH
FÜRS LEBEN

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Teraz jestem o wiele szczęśliwszy (Jetzt bin ich viel glücklicher)

Klasa/czas trwania lekcji

III/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- porównuje poprzedni styl życia głównego bohatera z obecnym,
- pisze maila, w którym opisuje styl życia kogoś ze swojej rodziny mieszkającego na wsi,
- stosuje w mowie i piśmie następujące słowa i wyrażenia: auf dem Lande leben, erben von jm, mit etwas immer eine Beschäftigung haben, sich langweilen, kein Auto mehr haben, nicht einmal ein Handy haben, ein paar Schafe.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- lekcja odwrócona.

Środki dydaktyczne

- podręcznik Themen 1 aktuell,
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Uczniowie otrzymali przed lekcją polecenie przeczytania tekstu „Jetzt bin ich viel glücklicher” z podręcznika i wypisania rzeczy, które ich zaskoczyły.
- Uczniowie prezentują wyniki swojej pracy w następującej formie:
 - Das hat mich überrascht: Rüdiger Maaß hat nicht einmal ein Handy. Er hat kein Auto mehr und fährt nur noch mit dem Fahrrad., itd.
- Uczniowie tworzą pary i porównują poprzedni styl życia głównego bohatera z obecnym, np.:
 - Früher lebte er in einer Großstadt. – Jetzt lebt auf dem Lande.
 - Früher hatte er keine Tiere. – Jetzt hat er Hühner, Schafe, ein Pferd und einen Hund.

- Früher war er verheiratet. – Jetzt lebt er allein., itd.
- Poszczególne pary prezentują wyniki swojej pracy, przy czym każda para omawia jeden aspekt, np.: Wohnort, Familienstand, Freunde, Auto, itd.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika wyrażenia i zwroty, na które uczeń powinien zwrócić bacniejszą uwagę, np.: erben von jm, kein Auto mehr haben, nicht einmal ein Hady haben, ein paar Schafe, itd.
- Nauczyciel zadaje pytania używając tych zwrotów, np.
 - Hast du ein paar Hunde?
 - Wohnst du in der Stadt oder auf dem Lande?, itd.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają opisać życie członka swojej rodziny na wsi, używając słownictwa z tekstu.

Komentarz metodyczny:

Uczniowie pracują metodą lekcji odwróconej. Zapoznają się w domu z tekstem i wykonują zadanie. Mają wypisać, co ich w tekście zaskoczyło. To polecenie służy przede wszystkim temu, by dokładnie i ze zrozumieniem przeczytali tekst, oswoili się z nim i byli przygotowani do pracy na lekcji. Wtedy pogłębiają i utrwalają wiedzę znacznie efektywniej, a nauczyciel może poświęcić czas na ćwiczenie sprawności mówienia, na co w tradycyjnym modelu zwykle zostaje mało czasu lub nie starcza go wcale.

Taka praca pozwala na indywidualizację procesu dydaktycznego. Każdy uczeń – także ten słabszy lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi – może bowiem dobrze przygotować się do lekcji.

O ile w domu uczniowie pracowali indywidualnie, o tyle wskazane jest, by na lekcji pracowali w parach lub grupach. Czasem warto też zaryzykować i doprowadzić do tego, by w jednej parze pracowali uczniowie słabsi. Będzie to dla nich okazja, by pokazać swoje możliwości, a często i przekonać się o nich. Pracując z uczniem językowo lepszym przyjmują jego punkt widzenia. W parze dwóch uczniów słabszych któryś z nich musi przejąć inicjatywę. Z czasem może uwierzyć we własne siły i zrobić większy niż oczekiwano postęp w nauce języka.

Pod koniec lekcji należy sprawdzić, czy założone cele lekcji zostały zrealizowane, a uczniowie opanowali przewidziane umiejętności. W tym celu można zastosować tzw. „rundkę bez przymusu”, gdzie każdy uczeń będzie mógł – jeśli zechce – zabrać głos i powiedzieć, co mu się na lekcji podobało, w jaki sposób nauczył się najwięcej, a co sprawiało mu trudność. Jeśli uczeń nie chce brać udziału w rundce, może powiedzieć słowo „pas”. Ważne jest, by także uczniowie ze specjalnymi potrzebami

edukacyjnymi wyrażali swoją opinię. Będzie to bowiem świadczyło o dobrej atmosferze na lekcji i w grupie. Nauczyciel może też zastosować takie elementy oceniania kształtującego, jak samoocena czy ocena koleżeńska.